

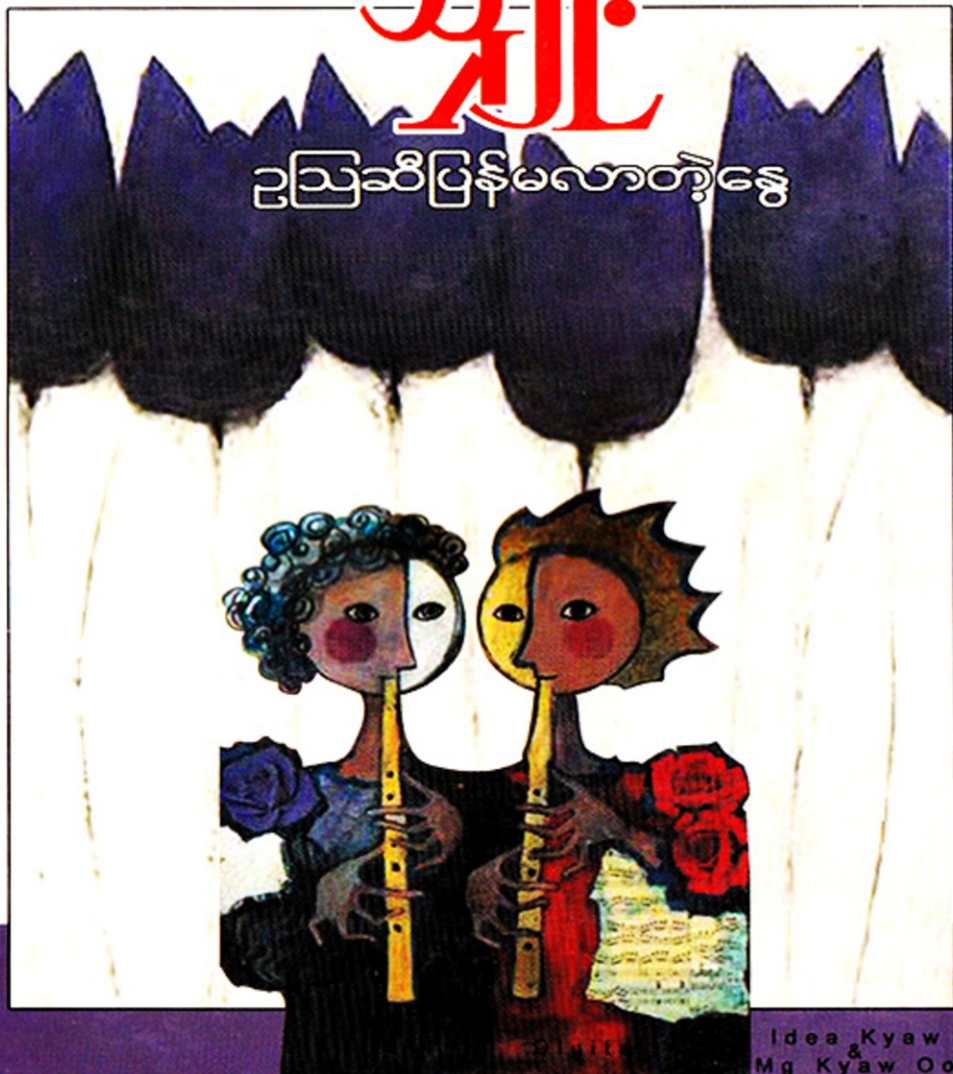
PUBLISHED BY VIEW

မြန်မာ့စာပေ
လိပ်စာ

ရှုမဝမဂ္ဂဇင်း

ရှုမဝ

ဥဩဆီပြန်မလာတဲ့နွေ

Idea Kyaw
&
Mg Kyaw Oo

အခန်း(၁)

"ဒေါ်လေး အိပ်ပျော်နေသလား"

တိုးတိုးလွင်လွင်ကလေး မေးလာသော အသံကြောင့် မီးလင်းဖိုအနီး ရှိ ဒရင်းဘတ်ပေါ်တွင် မှိန်းနေသော ဒေါ်သူဇာမြိုင် မျက်ဝန်းများ ပွင့်လာသည်။ ။

အသက်ငါးဆယ်ဆိုပေမယ့် ဒေါ်သူဇာမြိုင်က ချောတုန်းလှတုန်းပါပဲ ။

စောစောစီးစီး ခင်ပွန်းဖြစ်သူဆုံးပါကာ မုဆိုးမဘဝရောက်သွားသော သမီးလေးကို လက်ဆွဲ ပြီး 'အင်ကြင်းနွယ်' ကိုရောက်လာတာဖြစ်သည်။ ။

သူမရှေ့မှာ နွဲ့နွဲ့နှောင်းနှောင်းကလေးရပ်နေသောတူဖြစ်သူ 'မြတ်နိုးရိပ်ထင်' ကိုမျက်လွှာ ပင့်ကြည့်လိုက်ရင်း

"ဆေးသောက်ပြီးလို့ မှိန်းနေတာပါ မြတ်နိုးရဲ့ ၊ ဒေါ်လေးကို ပြောစရာရှိလို့ လား"

ရိပ် ခေါင်းကလေး ညိတ်ပြရင်း ဒရင်းဘက်နံဘေးက ခုံပုလေးကို အသာရွေ့ယူထိုင်သည်။ ။

"ဖေဖေရဲ့ တစ်လပြည့်နေ့ကျရင် ဒံပေါက်မကျွေးဘဲ မုန့်ဟင်းခါး

လောက်နဲ့ မပြီးဘူးလား ဒေါ်လေးရယ်"

မြတ်နိုးစကားကြောင့် ဒေါ်သူဇာမြိုင် မျက်ခုံးနှစ်ဖက် စုကျုံ့သွားကာ ကျောမှီထားသော ဒရင်းဘတ်ပေါ်မှ ခန္ဓာကိုယ်ကို ရှေ့သို့ကိုင်တိုးလာသည်။ ။

"မဖြစ်နိုင်တာဘဲ သမီးရယ်၊ ဒီပေါက်လောက်တော့ ကျွေးမှ ပေါ့၊ အစ်ကိုကြီးရဲ့ ဂုဏ်ကလည်း ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား။ တော်ရုံတန်ရုံ မိတ်ဆွေ မဟုတ်ဘူး နော်၊ လူကြီးလူကောင်း မျက်နှာကြီးတွေဆိုတာ မမေ့နဲ့ ၊ မုန့်ဟင်းခါးကတော့ ဘယ်လိုမှ မသင့်တော်တာ အမှန်ပဲ"

"ဖေဖေအတွက် ဆွမ်းကျွေးကုသိုလ်ပြုတာ အဓိကပါ ဒေါ်လေးရယ်၊ ရိပ် တွက်ကြည့်လိုက်တော့ ဒီပေါက်ကျွေးမယ်ဆိုရင် အနည်းဆုံး နှစ်သိန်းကျော်ကုန်မှာ ၊ ရိပ် စာရင်းတွက်ကြည့်ပြီးပြီ၊ ဒါတောင် လူအများကြီး ဖိတ်နိုင်တာ မဟုတ်ဘူး "

"လူအထင်သေးမှာ စိုးလို့ ဒေါ်လေးပြောနေတာ၊ သမီး ဖေဖေအပေါင်းအသင်းက များ သလို လူကုထံတွေချည်းပဲနော်၊ မုန့်ဟင်းခါးလောက်နဲ့ လုံးဝမသင့်တာမို့ ဒေါ်လေးပြောနေတာ"

မြတ်နိုးရိပ်က ဒေါ်သူဇာမြိုင်ကို ပင့်သက်မောလေး ချကာစိုက်ကြည့်ရင်း

"ဒီအချိန်မှာ ပကာသနကိစ္စတွေထက် အရေးကြီးတာ ရိပ်တို့ အခြေအနေနဲ့ တက်နိုင် သလောက်ပဲ လုပ်စေချင်တယ်"

"အင်းကြင်းနွယ်ရဲ့ အရှင်သခင် ဦးမြတ်ထင်ကျော်အတွက် တစ်လပြည့်ဆွမ်းကျွေးကအဖြစ် သဘောနဲ့ ပြီးသွားတာတော့ မကောင်းပါဘူး သမီးရယ်"

ဒေါ်လေးကိုကြည့်ကာ ရိပ် စိတ်ပျက်မိသည်။ ဘာကြောင့်များ ခုချိန် အထိ ပကာသနအရိပ်တွေ ကိုအဓိကထားနေတာလဲမသိ။

ဖေဖေဆုံးပြီးကတည်းက ပြောင်းလဲသွားသော အခြေအနေတွေကို ဒေါ်လေး မသိဘဲမှ မဟုတ်ဘဲ။

"ဖေဖေရဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေဆိုရင် ရိပ်တို့ အခြေအနေကိုလည်း နားလည်ရမှာ ပေါ့။ သူတို့ တွေပဲ ဖေဖေကို ဖျက်ဆီးကြတာ၊ သူတို့ ကြောင့်သာ မဟုတ်ရင် ရိပ်တို့ အခုလို အကြွေးပတ်လည် ဝိုင်းမနေဘူး"

"အို သမီးမြတ်နိုး ဒီလို မပြောရဘူးလေ"

ဒေါ်သူဇာမြိုင် ကသောကမျော လှမ်းတားမြစ်သည်။ သို့သော် ရိပ် စကားတွေက ဘရိတ်အုပ် မရတော့ပါ။

ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေက ပြည့်လျှံနေခဲ့တာကြောင့်လား။

"အရှိကို အရှိအတိုင်း ပြောကြရအောင် ဒေါ်လေးရယ်၊ ရိပ်တို့ အခု တကယ်ဆင်းရဲသွားပြီ၊ အထည်ကြီးပျက်လို့ ခေါ်မလား၊ ဖေဖေရဲ့ အကြွေးတွေက ကြောက်ခမန်းလိလိဆိုတာ ဒေါ်လေးလည်း အသိပဲ၊ ဟို တယ်မှာ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ တစ်ခါစားသောက်ရင် ဖေဖေသောင်းချီ ကုန်တယ်၊ ဖေဖေရဲ့ ကား အကောင်းစားကြီးကိုလည်း ဖေဖေမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ပဲ ငှားစီးပြီး တိုက်ပစ်လိုက်တာ ရစရာမရှိဘူး။ နေ့တိုင်းစား သောက်ဆိုင်မှာ ဖေဖေနဲ့ သူအပေါင်းအသင်းတွေက တအုပ်တမကြီး ဖေဖေကို မြှောက်ပင့်ပြီး စားသောက်နေကြတာလေ၊ ဆိုင်တွေမှာ ကျွေးရုံနဲ့ အားမရလို့ အိမ်မှာ ထမင်းဖိတ်ကျွေးဖို့ တဲ့ ဦးဟန်စိန်ကို ထမင်းချက်ငှား ထားတာကိုပဲ ကြည့်တော့လေ"

"ဪ သမီးရယ်၊ ကိုဟန်စိန်က တကယ်ကျွမ်းကျင်တဲ့ သူလေ၊

အင်းယားလိတ်ဟိုတယ်မှာ တောင် စာဖိုးမှူးလုပ်ခဲ့သူပဲ"

ရိပ် ဒေါသသံလေးသင့်ကာ ဆိုနေတော့ ဒေါ်သူဇာမြိုင် ဝင်ပြီးဖာ ထေးပြောသည်။ ။ ဒါပေမဲ့ ရိပ်ကလည်း ခံစားချက်တွေကို မမောတမ်းရင် ဖွင့်လို့ ကောင်းနေသည်။ ။

"အင်းယားလိတ်ဟိုတယ်က လခကောင်းကောင်း ပေးနိုင်တယ်လေ၊ အခု ရိပ်တို့ အိမ်က ဟိုတယ်မှ မဟုတ်တာ၊ အိမ်မှာ မလိုအပ်ဘဲ ဖေဖေမိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေ ရောင်းတာမို့ အားနာပြီး ဝယ်ထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေရော နည်းသလား၊ ကိုယ်ပြန်ရောင်းချင်တော့ ထက်ဝက် ဈေးတောင် မရဘူး၊ ဟောဒီ အင်ကြင်းနွယ်ကြီးက အခွံသက်သက်ဆိုတာ ဖေဖေ ဆုံးမှ ပဲ ရိပ် သိရတာ ဝမ်းနည်းမဆုံးဘူး ဒေါ်လေးရယ်"

မျက်နှာဝန်းလေးအစုံက မျက်ရည်တွေရစ်ဝဲလာကာ ဆိုနေသည့် မြတ်နိုးရိပ်ထင် ကို ဒေါ်သူဇာမြိုင် ဘာတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောဘဲ ငေးငေးလေးပဲ ကြည့်နေရှာသည်။ ။

ရိပ်ကတော့ သွားလေသူ ဖခင်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ရင်ဖွင့်အံ့လို့ မဆုံးတော့ပါ။

"ရိပ် ဒါတွေကြုံသိရင် မကုန်သင့်တာ မကုန်ရအောင် ခြိုးခြံချွေတာစီ စဉ်ရမှာ ပေါ့၊ ဖေဖေက လုပ်ငန်းတွေကို လုံးဝ ပြန်မကြည့်တော့ဘဲ၊ မျက်နှာလွှဲ ခဲပစ်လုပ်ထားတော့ အားလုံးဆုံးရှုံးမှုတွေ ချည်းပဲလေ"

"တော် တော်ပါတော့ သမီးရယ်၊ အဲဒါတွေ ဒေါ်လေးသိပါတယ်၊ တွေးမိတိုင်း ခေါင်းတွေ ကိုက်လာတာ အမှန်ပဲ"

ဒေါ်သူဇာမြိုင် နားထင်ကို လက်ချောင်းလေးတွေနှင့်ဖိကာ ညည်းညည်းလေးဆိုတော့ ရိပ်လည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ ။

ဒေါ်လေး နံဘေးအထိ ထိုင်ခုံလေးကို ရွှေ့ထိုင်ရင်း ဒေါ်လေးလက်
မောင်းလေးကို ဆုပ်ကိုင်နှစ်သိမ့်ရင်း

"စိတ်မပူပါနဲ့ ဒေါ်လေးရယ်၊ ရိပ်တို့ ချွေချွေတာတာ သုံးပြီး အကြွေး
တွေကို တတ်နိုင်သရွေ့ ဆပ်မှာ ပေါ့၊ ဖေဖေရဲ့ လောင်းကစားအကြွေး
တွေက မနည်းဘူး၊ ရိပ်မှာ ရှိတဲ့ လက်ဝတ်လက်စားတွေ ရောင်းချပြီး ရိ
ပ် တတ်နိုင်သလောက်တော့ ဆပ်ပြီးပါပြီ၊ ဖေဖေ အားလုံးကို
ဥပေက္ခာပြုပြီး ဒီခြံကြီးကိုကော အိမ်ကြီးကိုပါ မေ့ပစ်ထားတာကို ရိပ် စိ
တ်မကောင်းတာပါ"

ဒေါ်သူဇာမြိုင် ဘာမှ မပြောနိုင်ပါ။ ဟုတ်ပါရဲ့ ဟိုးအရင်က ထည်ထ
ည်ဝါဝါနှင့် ခန့်ညားစွာ ရှိခဲ့သော အင်ကြင်းနွယ် ခြံဝင်းကြီးနှင့် သုံးထပ်
တိုက်ကြီးသည် အခုတော့ ဆေးရောင်မှို နံ့ပြယ်သော တိုက်အိမ်အိုကြီး
လို ဖြစ်နေတာတော့ အမှန်။

"ဒီအိမ်ကြီး အပေါ်ထပ်မှာ ပိတ်ထားတဲ့ အခန်းတွေကို ရိပ် ဖွင့်ကြည့်
မှ မိုးယိုထားတာတွေကို မပြင်ထားတာသိတယ်၊ အတော်ကို ဆိုးနေခဲ့
တော့ အပြင်ဘက်က ကြည့်တာနဲ့ အတော်ရုပ်ဆိုးနေပြီ၊ မွေးမြူရေးခြံဘ
က်လည်း ရိပ်သွားကြည့်ပြီးပြီ၊ အရှုံးပေါ်နေတာကို အလုပ်သမားတွေကို
သနားလို့ တဲ့ ဖေဖေ ဆက်ပြီး လုပ်ကိုင်ခိုင်းထားတာ သိပ်ဆိုးတယ်၊ ရှိသ
မျှ နွားတွေရောင်းပြီး ဆပ်တာတောင် ကျန်နေသေးတယ် ဒေါ်လေး။"

သိပြီးသော ကိစ္စတွေပေမယ့် တွေးမိလျှင် ခေါင်းမူးမတတ်စိတ်ထိခို
က်ကာ သွေးတွေတိုး လာတာမို့ ဒေါ်သူဇာမြိုင် မေ့ထားသော အကြောင်း
တွေ၊ မြတ်နိုးရိပ် ပြန်ပြောတော့ ချက်ချင်းတောင် သွေးတိုးချင်လာသည်

။

"ဟင်း ဒေါ်လေး သိပါတယ်ကွယ်"

"သက်ပြင်းတွေချပြီး ဝေဒနာခံစားမနေနဲ့ တော့ ဒေါ်လေး၊ အခု ဒံပေါက်ကျွေးမယ့်မို့ ဒေါ်သူဇာမြိုင် မေ့ထားသော အကြောင်းတွေ၊ မြတ်နိုးရိပ် ပြန်ပြောတော့ ချက်ချင်းတောင် သွေးတိုးချင်လာသည်။ ။

"ဟင်း ဒေါ်လေး သိပါတယ်ကွယ်"

"သက်ပြင်းတွေချပြီး ဝေဒနာခံစားမနေနဲ့ တော့ ဒေါ်လေး၊ အခု ဒံပေါက်ကျွေးမယ့် အစီအစဉ် ကိုဖျက်ပြီး မုန့်ဟင်းခါးပဲ ကျွေးလိုက်မယ် လို့ ဒေါ်လေးကို တိုင်ပင်တာ"

ဦးတည်ချက် အမှန်ပြန်ရောက်လာတော့ ဒေါ်သူဇာမြိုင် နောက်ထပ် ပင့်သက်ရှိုက်မိ ပြန်သည်။ ။

အစ်ကိုဖြစ်သူ တစ်လပြည့်ဆွမ်းကျွေးမှာ စီစဉ်ထားသော ဒံပေါက်၊ အခုတော့ မုန့်ဟင်းခါး ဆိုတော့ စိတ်ထဲက လက်မခံချင်တာအမှန်။

တူမလေးပြောသလို ကိုယ့်ဝမ်းနာကိုယ်သိပေမယ့် ဆွမ်းကျွေးကို ရောက်လာမည့် ဧည့်ပရိသတ်ကို တွက်မိကာ သိမ်ငယ်သလိုခံစားရသည်။ ။

"အင်း သမီးအတွက် ခက်ခဲလွန်းနေရင်လည်း မုန့်ဟင်းခါးတော့ မလုပ်ပါနဲ့ ၊ ဟိုလေ ကြက်သားကြာဆံချက်လောက်တော့ လုပ်ပါ"

"အင်း ဒေါ်လေးနဲ့ ခက်တာ တကယ်ပဲ၊ ဖေဖေ့ကို ရိပ်လည်း ချစ်တာ ပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ လောကကြီးထဲမှာ မရှိတော့တဲ့ ဖေဖေ့ကို အပြစ်ပုံချတာလည် ၊ မဟုတ်ဘူး ၊ စားသောက်ဆိုင်ကအပြန် အရက်မူးမူးနဲ့ ကားကိုမောင်း၊ လမ်းနဲ့ဘေးက သစ်ပင်ကို ဝင်တိုက်ပြီး မသေသင့်ဘဲ သေခဲ့ရတာ ဖေဖေပါ၊ ရိပ် တို့ မှာ တော့ ဖေဖေအတွက် ဝမ်းနည်းငိုကြွေးခဲ့ကြရတယ်၊ တကယ်တမ်းကျ ဖေဖေ ကံကောင်းပါတယ်၊ ရိပ် တို့ မှာ

သာ ဒုက္ခတွေ ပတ်လည်ဝိုင်း ရှင်ကျန်ရစ်ခဲ့တာ"

"အို သမီးစကားက မရှိတော့တဲ့ သူကို အပြစ်တင်နေသလို ဖြစ်နေပြီ ကွယ်"

ဒေါ်သူဇာမြိုင် တူမဖြစ်သူကို တားမြစ်သလို ဝင်ပြောသည်။ ။

အစ်ကိုဖြစ်သူ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တာကို သူမ ကိုယ်တိုင် သိပါသည်။ ။ ဒါပေမဲ့ မျက်ရည် ကလေးတစ်စင်းစင်းနှင့် အစ်ကိုဘက်ကနာမိတော့ အမှန်။

"ဖေဖေရှိရင်လည်း သူ့ကိုယ်သူ ဒီလိုပဲ ဝေဖန်မှာ ပါ ဒေါ်လေး"

မျက်ဝန်းအိမ်ထဲက သမီးနှုတ်က မပြောသင့်ဘူး၊ မပြောပါနဲ့ သမီးရယ်နှင့် ပွတ်သုတ်နေသော ဒေါ်လေးကိုတော့ ရိပ် သနားမိသည်။ ။

ဖေဖေရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ညီမ။

အိမ်ထောင်ရေးမှာ ကံကောင်းမလှစွာ ခင်ပွန်းလင် ဆုံးတော့ ဒေါ်လေး အသက်နှစ်ဆယ့် ငါးနှစ်ပဲ ရှိသေးသည်။ ။

ချောမောပြေပြစ်သော ရုပ်ရည်နှင့် ကလေးတစ်ယောက် မိခင်ဆိုပေမယ့် လက်ထပ်လိုက် သူတွေက အများကြီးပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ဒေါ်လေးက ခြောက်နှစ်အရွယ် သမီးလေးလက်ကို ဆွဲကာ အစ်ကိုဖြစ်သူ အရိပ်ကို ပြန်လာခဲ့သည်။ ။ နောက်ထပ်အိမ်ထောင်ရေးကို စိတ်မဝင်စားတော့ဟု ဆိုသည်။ ။

ထိုစဉ်က ရိပ် အသက်က တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ခုနစ်တန်းကျောင်းသူ။ မိခင် တိမ်းပါးပြီး အမိမဲ့ တူမလေးကို ဒေါ်လေးက သမီးရင်းပမာ ချစ်ခင်သည်။ ။

ဒေါ်လေး မေတ္တာကို နွေးထွေးစွာ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရသလို ချစ်စရာကောင်းသော ညီမငယ်လေးကိုပါ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့တာမို့ ရိပ် ပျော်ရွှင်ကျေနပ်ခဲ့သည်။ ။

မေမေ မရှိတော့ကတည်းက ဖေဖေက ရိပ်ကို အိမ်ဖော်တွေ လက်ထဲမှာ အချိန်ပြည့်ထားကာ အပြင်ထွက်နေတတ်တာမို့ ဖေဖေကို ရိပ် သိပ်မခင်တွယ်ပါ။ ဒေါ်လေးနှင့် ဝမ်းကွဲညီမလေးကိုပဲ ပိုမို ခင်တွယ်ခဲ့သည်။ ။

"သူဇာ နင်ရောက်လာတာ ငါ့အတွက် အဆင်ပြေတယ်၊ တို့ မောင်နှမနှစ်ယောက် အင်ကြင်းနွယ်မှာ ပဲ အတူနေကြတာပေါ့၊ နင်လည်း သမီးတစ်ယောက်အမေ မုဆိုးမ၊ ငါလည်း သမီးတစ်ယောက်အဖေမုဆိုးဖို၊ ပေါင်းမှ လေးဦးတည်းရှိတာ၊ တို့ မောင်နှမ အမွေတွေခွဲနေစရာ မလိုဘူး၊ အင်ကြင်းနွယ်နဲ့ ပိုင်ဆိုင်သမျှက ငါ့သမီးနဲ့ နင့်သမီးအတွက် ပေါ့ဟာ"

ဖေဖေ ဆိုခဲ့ဖူးသော စကားကို ရိပ် မှတ်မိကြားယောင်ဆဲပါ။

ဒေါ်လေးကလည်း အစ်ကိုဖြစ်သူ စကားကိုခေါင်းညိတ်ခဲ့သည်။ ။ အခုတော့ ရိပ်တို့ ဒေါ်လေးတို့ မသိဘဲ ဖေဖေ အကြွေးတွေ ဝိုင်းပတ်စွာ ထားရစ်ခဲ့ပြီ။

ဒေါ်လေးကတော့ အစ်ကိုဖြစ်သူကို အပြစ်မမြင်။ ရိပ်မှာ တော့ ဖေဖေရဲ့ မဆင်မခြင် လုပ်ရပ်တွေ အတွက် တွေးရင်းဝမ်းနည်း နာကျင်ရ၏။ ။

"သမီး မိဘဆိုတာ အနန္တဂိုဏ်းဝင်တယ်၊ မှားခဲ့ရင်တောင် အပြစ်မတင်အပ်ဘူး၊ သမီး ဒေါ်လေးစကားကို နားထောင်ပါနော်"

"ဖေဖေကို အပြစ်မတင်ပါဘူး ဒေါ်လေး၊ အခုလက်ရှိဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေနဲ့ ဖြစ်သင့်တာကို ရိပ် စီစဉ်နေတာပါ၊ ဒေါ်လေးဖြစ်ချင်သလို ကြာဆံ့ချက်ပဲ လုပ်တာပေါ့၊ ပြီးရင် ဒီထက် အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတွေ ရိပ်

ဘာလုပ်သင့်သလဲ စဉ်းစားရဦးမယ်၊ ကဲပါလေ ဒေါ်လေးဘာမှ မတွေးနဲ့
တော့ အကောင်းဆုံးကို ရိပ် စီစဉ်ပါမယ်"

သူမ ပခုံးလေးကို ဆုပ်ကိုင်ကာ အပြုံးယဲ့ယဲ့ကလေးနှင့် မြတ်နိုးနှစ်
သိမ့် ထွက်သွားခဲ့သည်။ ။

ပန်းနုရောင် ချိုင်းပြတ်အင်္ကျီခါးတိုလေးနှင့် ခူးဖုံးရုံမျှ ဂါဝန်ဖားဖား
ကလေးကို ဝတ်ဆင်ထား သော မြတ်နိုးရိပ်ထင် ကို ဒေါ်သူဇာမြိုင် ငေး
ငေးလေးလိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ။

တံခါးဝအရောက်မှာ ချိုးကွေ့ပျောက်ကွယ်သွားပေမယ့် တူမချောအ
ရိပ်က မျက်ဝန်းထဲမှာ အရိပ်ထင်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ။

ဘာမှ မတွေးပါနဲ့ တော့ ဟု နှစ်သိမ့်သွားပေမယ့် သူမအတွေးတွေက
ရစ်ဆိုင်းပစ်လို့ မှ မရဘဲလေ။

မြတ်နိုးလေး ပြောသွားသမျှတွေက အမှန်တရားတွေချည်းပါပဲ။ သူမ
ဘဝမှာ ဘာကိုမှ မမက်တွယ်ခဲ့ပါ။ အစ်ကိုကြီး ကိုမြတ်ထင်ကျော်နှင့် တူ
မလေး မြတ်နိုးရိပ်ထင်၊ ပြီးတော့သမီးလေး ပန်းပွင့်အိမ်နှင့် ပြည့်စုံသော
မိသားစုအသိုင်းအဝိုင်းလေးကိုပဲ မက်တွယ်ခဲ့သည်။ ။

မိဘတွေ ချန်ထားရစ်သမျှ အစ်ကိုနှင့် သူမပဲ သက်ဆိုင်သည်။ ။ အချိ
န်တန်လျှင် တူမလေးနှင့် သမီးလေး အနာဂတ်အတွက်။

လက်ရှိမွေးမြူရေးခြံနှင့် အခြားသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို အ
စ်ကိုကြီး ဦးဆောင် စီမံနေတာမို့ သူမ ဘာမှ ဝင်မစွက်ပါ။

အပေါင်းအသင်းတွေနှင့် အပျော်ရှာတတ်တာ၊ ညစဉ် ယမကာနဲ့
လေး တသင်းသင်းနှင့် ပြန်လာတတ်တာကိုလည်း စာနာပေးခဲ့သည်။ ။

အစ်ကိုခမျာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့်ချစ်ရသော ဇနီးကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ရသ

ည် ပဲ။ ဒီအချက်မှာ တော့ သူမတို့ မောင်နှမ ကံဆိုးသည် ဟု တောင် စဉ်းစားမိခဲ့သေးသည် ။

ကိုယ်တိုင်ခံစားခဲ့ရသော ဘဝမို့ အစ်ကိုကြီးကို စာနာနိုင်သည် ။

စိုးရိပ်ကာ သူမတားမိတာ တစ်ခုပဲ ရှိ၏။ သမီးလေး မြတ်နိုးမျက်နှာကို ထောက်ထားပြီး အိမ်ထောင်ထပ်မပြုဖို့ ဘဲ ဖြစ်သည် ။

"ဒီအတွက် စိတ်ချစမ်းပါ ညီမလေးရယ်၊ ငါဘယ်တော့မှ နောက်အိမ်ထောင် မပြုဘူး၊ သမီးအတွက် မိထွေးမရှိစေရဘူး၊ ငါမရှိတော့ရင်တောင် နင့်သမီးရှိနေတာပဲ၊ သမီးလေး တစ်ကောင် ကြွက်ကျန်ရစ်ခဲ့မှာ မှ မဟုတ်တော့ဘဲ"

ပေးခဲ့သော ကတိအတိုင်း အစ်ကိုကြီး နေခဲ့သည် ။ တည်ခဲ့သည် ။ ဒါပေမဲ့

အပေါင်းအသင်းတွေ မင်လွန်းသော အစ်ကိုကြီး အပေါင်းအသင်းတွေ နှိပ်စက်လွန်း၍ ရှိသမျှကုန်ကာ အကြွေးတွေ ဝိုင်းနေခဲ့တာ ဆုံးပါမှပဲ သိရတော့သည် ။

အခိုင်အမာ စာချုပ် တွေပြပြီး အကြွေးလာတောင်းသူတွေက အစ်ကိုကြီး အလောင်းမြေချပြီး သည် နှင့် ရောက်လာ၏။ ရက်လည်ထိတောင် မစောင့်နိုင်ခဲ့ကြတာ အံ့ဩစရာ။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ ရှုံး၊ အကြွေးတွေနစ်ပြီး အစ်ကိုကြီးဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်နေခဲ့တာ သူမ မသိခဲ့ပါ။

ရန်ကုန်မှာ ကျောင်းတက်ပြီး ကျောင်းပိတ်ရက်မှ အိမ်ပြန်ရောက်တတ်သော မြတ်နိုးလေး မသိနိုင်တာအပြစ်တော့ မဟုတ်ရှာပါ။

စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်က ဘွဲ့တစ်ခုပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပြီး အင်ကြင်းနွယ် ပြန်

ရောက်သည့်ရက်ပိုင်းမှာ ဖခင်ရဲ့ အဖြစ်ဆိုးနှင့်အတူ စိတ်ဒုက္ခရောက်စရာ အခြေအနေတွေကို ရင်ဆိုင်လိုက်ရရှာသည့် တူမလေးကို သူမ စာနာသနားမိသည်။ ။

လက်ရှိအခြေအနေက အင်ကြင်းနွယ်သည့် သောကပူတွေနှင့် အိမ်အိုဟောင်းကြီး ဖြစ်နေ သည်။ ။

သူမလည်း ဒီပြဿနာနွဲ့ထဲက ရုန်းမထွက်တတ်။ သွေးတိုး၊ နှလုံးရောဂါတွေနှင့် အိမ်ထဲမှာ ပဲ နုနုရွရွလေး နေခဲ့ရသူ။

ပြီးတော့ အခုမှ တက္ကသိုလ် ဒုတိယနှစ်တက်နေသော သမီး ရင်းပန်းပွင့်အိမ်လေးဆိုတာလည်း ကလေးသာသာအရွယ်။

ဒုက္ခပြဿနာ အားလုံးသည် တူမလေး ခေါင်းပေါ်မှာ ပဲ စုပုံသွားခဲ့တာဖြစ်သည်။ ။

ဒါတွေကို တူမလေး ဘယ်လိုရှင်းမည်မသိ။

သူမမှာ တော့ တွေးမိတာနဲ့ တောင် ခေါင်းတွေမူးကာ သွေးကတိုးချင်ချင်။

မျက်ဝန်းတွေအသာမှီ တိကာ ဒရင်းဘတ်မှာ ပြန်မှီ န်းနေလိုက်ရ၏ ဆေးအရှိန်ကြောင့်လား။ အတွေးမောတွေကြောင့်လားမသိ။

မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားတာတော့ အမှန်။

အခန်း(၂)

အခန်းထဲမှာ ရိပ် တစ်ယောက်တည်း စာရင်းတွေ စစ်ဆေးတွက်ချက်ပြီးတော့ ရင်ထဲမှာ မောဟိုက်ချင်သလိုလို ဖြစ်လာ၏။

အခြေအနေအားလုံးက ထင်မှတ်ထားသည် ထက်တောင် ဆိုးရွားနေခဲ့တာ ဖြစ်သည် ။ မဖြစ် မနေရင်ဆိုင်ရမည့် အကြွေးစာရင်းတွေက သိန်းဂဏန်း နှစ်ရာအထက်မှာ ရှိနေသည် ။

ဒါတွေကို ရင်ဆိုင်ရမှာ စိတ်မောစရာကောင်းသည် ။

လက်ရှိကျန်ရစ်ခဲ့သော လုပ်ငန်းတွေ အခြေအနေကလည်း အားရစရာ တစ်ခုမှ ရှိမနေခဲ့ပါ။

ပွဲရုံလုပ်ငန်းက ရပ်ဆိုင်းလုမတတ် ဖြစ်နေသည် ။

ဖေဖေတို့ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်လုပ်ဆောင်ခဲ့သော မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းကလည်း အရှုံးဘက် ကိုပြနေသည် ။

နို့စားနွားမတွေက အရင်က ရာချီအောင် ရှိခဲ့သည် ။ အခုတော့ ဒြိကျယ်ကြီးထဲမှာ အကောင် ငါးဆယ်တောင်မပြည့်တော့ပါ။

ရှင်းရမည့် အကြွေးတွေ၊ ပြီးတော့ ရိပ်တို့ ကျန်ရှိနေရသော မိသားစုသုံးယောက်အတွက် စားဝတ်နေရေး။

တွေးကြည့်လိုက်သည် နှင့် ရင်လေးစရာကောင်းပါသည် ။

စိတ်ထဲမှာ မောဟိုက်လွန်းလာတာမို့ ရိပ် စားပွဲရှေ့က ထကာ ပြတင်းတံခါးဆီ လှမ်းခဲ့သည်။ ။

အရောင်လွင်နေသော ခန်းဆီးစ အပြာနုရောင်က မှို နန်းဖျော့ဖျော့။

ရိပ် ခန်းဆီးစကို စိတ်မသက်မသာ ဆွဲဖယ်ပြီး ခြံဝင်းထဲက မြင်ကွင်း တွေဆီ အာရုံပြောင်းဖို့ ကြိုးစားမိသည်။ ။

သည် အိမ်ကြီးအကြောင်းတွေ့လျှင် လိုအပ်ချက်တွေက အများကြီး ခေါင်းထဲဝင်လာတတ်သည်။ ။

ရိပ် ရောက်နေသော ပြတင်းတံခါးက ဒုတိယထပ်၏ ပြတင်းပေါက် မို့ ခြံဝင်းထဲကို အပေါ်စီးမှ မြင်ရသလိုရှိသည်။ ။

ပင့်သက်မောတွေ ရိပ် နှုတ်ခမ်းလေး ပွင့်ဟလွင့်စေပြန်ရဲ့။ ။

တကယ်ကို စိတ်ပျက်စရာကောင်းတဲ့ မြင်ကွင်းတွေချည်းပါပဲ။ ရိပ် နှစ်သက်စွာ တယုတယ စိုက်ပျိုးခဲ့သော နှင်းဆီပန်းအိုးတွေက ခြောက် သွေ့လို့ အတန်းလိုက်ရှိနေသည်။ ။

ရေလောင်းပေါင်းသင် ပြုစုမည့်သူ မရှိတော့ ပန်းပင်တွေလည်း ညှိုးခြောက်နေသည်။ ။

ဖေဖေ မဆုံးခင် တစ်လလောက်ကတည်းက ခြံစောင့် မာလီမငှားနိုင် တော့တာမို့ မရှိတော့ပါ။ ဒါပေမဲ့ ရိပ်တို့ သိခွင့်ရခဲ့တာက လက်ရှိခြံ စောင့် မာလီက ရွာပြန်ချင်တာမို့ အလုပ်ထွက်ခွင့်တောင်း သွားတာဟု ဖေဖေက ညာခဲ့သည်။ ။

နောက်ထပ် မာလီ အသစ်ရှာပေးမည်ဟု တောင် နှစ်သိမ့်ခဲ့သေးသ ည်။ ။

အခုတော့ နှစ်လလောက် ပစ်ထားခဲ့သော ခြံဝင်းကျယ်ကြီးသည် စိတ်ပျက်အကျည်းတန်စရာ မြင်ကွင်းတွေနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်။

ပန်းပင်တွေသာမက ပုဏ္ဏားရိုက်တွေကလည်း ထိုးထိုးထောင်ထောင်နှင့် နွယ်တွေလို ဖြစ်နေသည်။

ဒေါ်လေးကို မတွေ့ပါ။ မီးဖိုခန်းထဲဝင်ကာ ထမင်းချက် အသစ်ဒေါ်ကြည်မြနှင့် ရှိနေသည် ထင်၏။

ဖေဖေ ခေါ်ထားသော စားဖိုမှူး ဦးဟန်စိန်ကို လခ မတတ်သာတာမို့ ရိပ် ကိုယ်တိုင် တောင်းပန်ပြီး အလုပ်က ထုတ်ခဲ့ပြီးပြီလေ။

ဒေါ်လေးကို ပြုစုဖို့ အတွက်တော့ မနန်းငွေ ဆိုသည့် မိန်းကလေးကို တော့ မဖြစ်မနေ ခေါ်ထားရသည်။ ဒေါ်လေးရဲ့ အနွံအတာမှန်သမျှ မနန်းငွေက သည်းခံသည်။

ရေချိုး၊ သနပ်ခါးသွေးတာကအစ ဒေါ်လေးအချိန်မှန်ဆေးသောက်၊ ခြံထဲဆင်းလမ်းလျှောက် ဖို့ ကအစ နန်းငွေက အားကိုးရသည်။

အင်ကြင်းနွယ်မှာ နန်းငွေနှင့်ဒေါ်ကြည်မြတို့ ကတော့ မဖြစ်မနေ လိုအပ်သည် ဟု ရိပ် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

အခု ခြံထဲကို ကိုယ်တိုင် အသေအချာ လျှောက်ကြည့်မိတော့မှ ပဲ ရိပ် ထပ်နားလည်မိသည် က ခြံစောင့် မာလီတစ်ယောက်တော့ ငှားမှ ဖြစ်တော့မည်။

ကြည့်လေ ဝန်းခတ်ထားသည့် အုတ်တံတိုင်းမှာ ချုံနွယ်တွေရစ်ခွေနေတာက မြန်လိုက်တာ။

မြက်ခင်းလွင်ပြင်က မရိတ်ဘဲထားသော မြက်ခင်းတွေက ကြာရင် တောရိုင်းကြီးဖြစ်သွား မလားထင်ရသည်။

ရိပ် ဟိုးအရင်က ကစားနေကျ ကြက်တောင်ကစားကွင်းမြေသားပြန်ပြန်မှာ တောင် အမှိုက် သရိုက်တွေ ဖုံးလွှမ်းနေသည်။ ။

ခြံဝင်းထဲက စိတ်ပျက်စရာ မြင်ကွင်းတွေကို ကျောခိုင်းကာ အိမ်ကြီးကို ရိပ်မော့ ကြည့်မိတော့လည်း အတူတူပါပဲ။

အပြာနုရောင် ဆေးသားတွေ စိမ်းစိုနေတဲ့ တိုက်နံရံတွေက အခုတော့ ညစ်ထေးအကျည်းတန် နေလိုက်တာ စိတ်ပျက်စရာပါပဲ။

လိုအပ်ချက်တွေ အများကြီးနှင့် အင်ကြင်းနွယ်ကို ရိပ်ဘယ်လိုပြန်ပြီး ထူမတ်ရမည်လဲ။

"မြတ်နိုး"

ခေါ်သံကြောင့် ရိပ်လှည့်ကြည့်တော့ ဘယ်အချိန်ကတည်းက ရောက်နေသည် မသိသော ဘုန်းသက်မော်။

"ခြံဝက ဘဲလံက ပျက်နေတာ ထင်တယ်၊ ကိုယ်ဘဲလံနှိပ်သေးတယ်၊ ဘယ်သူမှ ထွက်မလာတဲ့ အဆုံး တံခါးကိုကြည့်မှ သော့ပိတ်မထားလို့ ဝင်ခဲ့တာ၊ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားရင် တောင်းပန်ပါတယ်နော်"

ရိပ် မျက်နှာပေါ်က အရိပ်တွေကို မြင်ကာ တစ်မျိုးထင်မှတ်သွားသည် လားမသိပါ။ ကိုဘုန်း က တောင်းပန်နေတာမို့ ရိပ်အားနာသွားရသည်။ ။

"တောင်းပန်ဖို့ မလိုပါဘူး ကိုဘုန်းရဲ့ ၊ ရပါတယ်၊ ရိပ်လည်း မမြင်လိုက်ဘူး၊ ခြံထဲကို လျှောက်ကြည့်နေလို့ "

"မြတ်နိုးတို့ ခြံကြီးကို ဒီအတိုင်းပစ်ထားတော့မှာ လား နှမြောစရာနော်"

"အင်း ဒါတွေကိုကြည့်ပြီး ရိပ် အတော်စိတ်ညစ်နေတာ၊ လုပ်ရမှာ တွေက အများကြီး၊ ရှင်းရမယ့် ပြဿနာတွေကလည်း အများကြီးလေ"

"မြတ်နိုး စိတ်ညစ်နေတာ ကိုယ်မကြည့်ရက်ပါဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခု ချိန်မှာ မြတ်နိုးကို ကိုယ်တာဝန်ယူချင်တယ်"

ကိုဘုန်းစကားကြောင့် ရိပ် မျက်နှာဝန်းလေးပင့်ကာ ကြည့်မိသည် ။

အပြာနုရောင် ရှုပ်လက်တို့နှင့် ဘောင်းဘီနက်ကို ဝတ်ဆင်ထား သော ဘုန်းသက်မော် အသွင်က ရှင်းသန့်ကြည်လင်နေသည် ။

ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် အမြဲတမ်း သပ်ရပ်ခန့်ညားနေတတ်ဝတ် စားတတ်သော ဘုန်းသက် မော်ဆိုတာ ရိပ်တို့ နှင့်ခြံခြင်းကပ် ခြေရင်းခြံ က ဖြစ်သည် ။

ရိပ်တို့လို လွိုင်ကော်က သည် ခြံသည် ဝင်းကြီးကို ဝယ်ယူပြောင်းရွှေ့လာတာ မိခင်ဖြစ်သူ၏ ကျန်းမာရေးကြောင့်ဟု ကိုဘုန်းက ပြောဖူးသည် ။

ဖခင်က ကိုဘုန်း အသက်တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်သားလောက်မှာ တိမ်းပါးသွားခဲ့သည် ။ မိခင် ဖြစ်သူ၏ အုပ်ထိန်းမှုအောက်မှာ လူလားမြောက် ရှင်သန်ခဲ့ရသော ကိုဘုန်း ကတစ်ဦးတည်း သောသား။

အမေကို ချစ်သော သားဆိုတာ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင် လာလေလေ ရိပ် ပိုပြီးသိလာရလေလေ ဖြစ်သည် ။ သင်္ချာအဓိကနှင့် ဘွဲ့ရထားသူ လက်ရှိ မှာ တော့ လွိုင်ကော်မှာ ပွဲရုံကြီးတစ်ခု တည်ထောင်ထားသည် ။

ဒါပေမဲ့ ပွဲရုံလုပ်ငန်းတွေမှာ လည်း ကိုဘုန်း ဘာမှ ဦးဆောင်လုပ်စရာမလိုခဲ့ပါ။ လူယုံတော်တွေ၊ ကျွမ်းကျင်သူတွေကို ကိုဘုန်း မိခင်က ရှာ

ဖွေပြီး ဦးဆောင်စီမံပေးသည်။ ။

မိခင်ရဲ့ စေရာအတိုင်း ကိုဘုန်းက နာခံစီမံကွပ်ကွဲပေးရုံမျှသာ ဖြစ်သည်။ ။

အမြဲတမ်း အမေစကားကို နားထောင်သော သားလိမ္မာတစ်ယောက် အဖြစ် ကိုဘုန်းက အစဉ်ရှိတတ်သည်။ ။

မြတ်နိုးရိပ်ထင် ဆိုသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို အိမ်ထောင်ဘက်အဖြစ် ရွေးချယ်ခဲ့တာတောင် ကိုဘုန်းက မိခင်ကို အရင်ဆုံးတိုင်ပင်ခဲ့သည် တဲ့။ ။

"ကိုယ့်ဘဝမှာ ဘယ်မိန်းမကိုမှ မချစ်ခဲ့ဖူးဘူး၊ အမှန်ဝန်ခံရရင် ကိုယ်လေးစားတန်ဖိုးထား မြတ်နိုးတဲ့ သူက အမေတစ်ယောက်ပဲရှိခဲ့တာ၊ မြတ်နိုးနဲ့ ဆုံတော့မှ သူစိမ်းမိန်းမတစ်ယောက်ကို ကိုယ်ပထမဆုံးချစ်တတ်သွားခဲ့တာပါ။ မြတ်နိုးရဲ့ အဆင့်အတန်း၊ ဂုဏ်အသိုင်းအဝိုင်းကို အမေက လည်း လက်ခံတယ်လေ၊ ကိုယ်မြတ်နိုးရဲ့ မေတ္တာကို အလေးအနက် တောင်းခံတာပါ။"

နောက်ဆုံးနှစ် စာမေးပွဲ မဖြေခင် ရိပ် အင်ကြင်းနွယ်ကို ပြန်ရောက်တော့ အိမ်နီးချင်း မိတ်ဆွေ အဆင့်ထက်ပိုမိုသော ဝန်ခံစကားနှင့် ရိပ်အချစ်ကို ကိုဘုန်း တောင်းဆိုလာခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"မြတ်နိုး"

ညင်သာတည်ငြိမ်သော သူ့ခေါ်သံကို ထပ်ကြားတော့မှ ရိပ်လွင့်မျောပြေးသွားသော အတွေးတို့ ကို ပြန်စုစည်းမိကာ ကိုဘုန်းကို မော့ကြည့်သည်။ ။

"ကိုယ် ပြောတဲ့ စကားအတွက် မြတ်နိုး စဉ်စားနေတာလား ဟင်"

ပင့်သက်မျှင်းမျှင်းကို ရိပ် တိတ်တခိုးရှိုက်မိသည် ။ ရိုးသားစွာ ဝန်ခံရလျှင် ကိုဘုန်းအပေါ်မှာ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ဆိုတာထက် ရိပ်နှလုံးသားက ပိုမိုလှုပ်ခတ်လို့ မရတာအမှန် ဖြစ်သည် ။

ဒါပေမဲ့

အနေတည်သော ကိုဘုန်းသက်မော်သည် ရိပ်အတွက် ငြင်းပယ်စရာ အပြစ်မရှိသော ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆိုတာတော့ သိပါသည် ။

မိန်းမသားတစ်ယောက်ရဲ့ အနာဂတ်အတွက် အချစ်ဆိုသောအရာကို မေ့လျော့ ဥပေက္ခာ ပြုထားနိုင်ခဲ့လျှင်တော့

"အမှန်ဝန်ခံရရင် ရိပ်ခေါင်းထဲမှာ အဲဒီအရာထက် အရေးကြီးနေတဲ့ ဖေဖေရဲ့ ရက်လည်ကိစ္စ တွေ ပြီးတော့ နောက်တစ်ပတ်ကျ တစ်လပြည့် ဆွမ်းကျွေးကိစ္စနဲ့ တခြားရှင်းစရာပြဿနာတွေ အများကြီး ရှုပ်ထွေးနေခဲ့တယ် ကိုဘုန်း"

"ကိုယ်လည်း သိသင့်သလောက် သိထားပါတယ် မြတ်နိုး၊ မြတ်နိုးကို အဲဒီစိတ်ညစ်စရာ ကောင်းတဲ့ ဒုက္ခတွေထဲက ကိုယ်ဆွဲထုတ်သွားချင်တာ အမှန်ပါ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုဘုန်း၊ လတ်တလောတော့ ဖေဖေရဲ့ တစ်လပြည့်ကိစ္စကို ရိပ် အရင်ရှင်းပါရစေဦးနော်၊ ပြီးမှ ကိုဘုန်းနဲ့ ရိပ် အေးဆေးတိုင်ပင် ဆွေးနွေးချင်ပါတယ်"

"ကောင်းပြီ မြတ်နိုး ကိုယ်နားလည်ပါတယ်၊ မြတ်နိုး အဖေကိစ္စကို အရင်စီစဉ်ပါဦး ပြီးမှ ကိုယ်တို့ ဆုံကြရအောင်နော်"

နှုတ်ဆက်ပြီးလှည့်ပြန်သွားသော ကိုဘုန်းကို ရိပ်
ငေးငေးလေးရပ်ကြည့်နေမိသည် ။

မြင့်မားသော အရပ်အမောင်းနှင့် ဝင်းနုဖြူညက်သော
အသားအရေကြောင့် ကိုဘုန်းအသွင် သည် နုပျိုကာရှိရင်းစွဲ အသက်ထက်
ပိုငယ်နေသလို ထင်ရ၏။

တကယ်ဆို ရိပ်နှင့် အသက်ကွာလှသည် မဟုတ်။ လပိုင်းမျှသာ ကို
ဘုန်းက ကြီးသည် ။

တိုတိုကပ်ကပ် ညှပ်ထားသော ဆံပင်ကို အမြဲတမ်း သပ်ရပ်စွာ ဖြီး
သင်ထားသော ကိုဘုန်း မျက်နှာနုနုဖပ်ဖပ်က မိန်းမချောချောသည် ဟု
ဆိုရမည်ထင်သည် ။

ရုပ်ရည်၊ အဆင့်အတန်းနှင့် တစ်ဦးတည်းသော သားဆိုသော ဂုဏ်ပု
ဒ်တွေအပြင် ပြည့်စုံချမ်းသာသော ကြွယ်ဝမှုကလည်း ကိုဘုန်းအတွက်
မိန်းကလေးတိုင်းက မက်မောမျှော်လင့် စရာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ
ပဲ။

ဒါပေမဲ့ ဘာကြောင့်များ ရိပ် ကိုယ်တိုင်က ရင်ခုန်မလှုပ်ခတ်မိတာလဲ
။ စဉ်းစားမိတော့ အဖြေက ထင်းခနဲ ပေါ်သည် ။

အချစ်ဆိုသော အရာကြောင့်ပဲပေါ့။

အချစ်ဆိုတာ နှလုံးသားရဲ့ သီးသန့်ခံစားချက်တစ်ခုပဲလေ။ ဦးနှောက်နဲ့
ရွေးချယ်လို့ ရနိုင်တဲ့ အရာမှ မဟုတ်ဘဲ။

မြတ်နိုးရိပ်ထင်ရဲ့ နှလုံးသားမှာ အချစ်ရဲ့ ခြေရာလေးတွေ ထင်ကျန်
ရစ်ခဲ့ဖူးတော့လည်း။
